

C195 – LEE28

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

23 maart 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

INHOUD

Interpellatie van de heer Herman De Reuse tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het onderzoek en de aanhoudingen in de zaak van mogelijke fraude bij ambtenaren van AROHM West-Vlaanderen	
Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over corruptie door ambtenaren van de diensten voor ruimtelijke ordening in West-Vlaanderen	1
Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de veiligheidscoördinatie bij nieuwbouw en renovatie	8
Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de bekendmaking van de adviezen van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid naar aanleiding van herstellvordering bij vastgestelde bouwmisdrijven	
Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de stand van zaken rond de herziening van het decreet op de ruimtelijke ordening en de eventuele uitbouw van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid tot een administratief-rechterlijk college	11
Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de behandeling van stedenbouwkundige vergunningen in strijd met de geldende bestemmingsvoorschriften zonder het resultaat van het openbaar onderzoek van een ontwerp van nieuw ruimtelijk uitvoeringsplan af te wachten	13

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert

Interpellatie van de heer Herman De Reuse tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het onderzoek en de aanhoudingen in de zaak van mogelijke fraude bij ambtenaren van AROHM West-Vlaanderen

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over corruptie door ambtenaren van de diensten voor ruimtelijke ordening in West-Vlaanderen

De voorzitter: Minister Van Mechelen zal tevens in naam van minister Bourgeois antwoorden.

De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is niet de eerste keer dat het op dat vlak in West-Vlaanderen roert en dondert. Ik meen dat dergelijke dingen ook elders gebeuren, maar ik zal het hier hebben over West-Vlaanderen. Toch zou het goed zijn als de minister ook eens zou gaan kijken hoe het in de andere provincies staat.

Het is al een tijdje aan het rommelen in West-Vlaanderen. Men hoort daar veel vertellen. Wie er niet echt bij betrokken is omdat men niet in die kringen verkeert, hoort verhalen en ziet bepaalde dingen. Als gemeenteraadslid van Roeselare heb ik al bepaalde dingen gezien waarvan ik dacht: tiens, er kan blijkbaar veel. Er kunnen natuurlijk eigenaardige dingen gebeuren die ook correct zijn. Men staat daar misschien veel te weinig bij stil.

Op een bepaald ogenblik wordt er een onderzoek gevoerd omdat er enerzijds klachten zijn van mensen uit de administratie zelf. Naar men mij zegt, is er een machtsstrijd bezig in verband met benoemingen in de toekomst, waarbij de ene naar de andere kijkt en zegt: het wordt nu tijd dat ik eens vertel wat ik van u weet. Informeel verneem ik dat dit een van de redenen is waarom het deksel van de aalput is genomen.

Anderzijds hebben ook particulieren klachten. Er is me bijvoorbeeld iemand komen vertellen – dat gebeurt nu omdat de bom is gebarsten – dat hij een bouwaanvraag heeft ingediend die goedgekeurd is door de stad maar bij de provincie op een 'neen' stuitte. Voor een dergelijke pruts heeft hij het bezoek gekregen van iemand die zei dat dat met een beetje geld op te lossen was. Hij heeft betaald en dat de zaak werd opgelost. Dergelijke dingen gebeuren er dus.

Dit gaat om een kleine zaak, maar als buitenstaander weet ik maar weinig. Ik hoop dat de minister me iets meer zal zeggen, zonder het strafrechtelijk onderzoek dat op dit ogenblik aan de gang is in gevaar te brengen. Er is natuurlijk meer aan de hand dan dat. Volgens wat de procureur des konings van Brugge zegt, zijn er niet alleen kleine zaken maar ook grote. Het gaat over honderdduizenden euro's die hebben gecirculeerd onder verschillende mensen. Iemand werd 'mister 125.000' genoemd. Men ging in de meest chique restaurants eten, niet altijd in West-Vlaanderen, maar ook weer niet ver genoeg over de grens om het weg te steken. Er zijn allerlei dingen aan het licht gekomen. Er werden uiteindelijk zes ambtenaren aangehouden, waarvan er vier door de raadkamer werden vrijgelaten, met beroep tegen een van hen. Uiteindelijk zitten er blijkbaar nog vier vast. Naast die vier ambtenaren heeft men ook een tussenpersoon bij de lurven gevat die door de raadkamer is aangehouden.

Iemand in West-Vlaanderen zei mij: we hebben wel ambtenaren aangehouden, maar eigenlijk zouden nu de politici moeten volgen. Ik zeg niet dat dat waar is, maar wat denkt de publieke opinie daar wel van? Dit zijn ernstige feiten die niet mogelijk zouden mogen zijn.

Mijnheer de minister, sinds wanneer bent u hiervan op de hoogte? Weet u iets van het strafrechtelijk onderzoek dat blijkbaar al een eindweegs is gegaan? Wist u daarvan? Wist u van interne onderzoeken? Was u op de hoogte van klachten? Die moeten natuurlijk eerst worden onderzocht; het simpele feit van een klacht volstaat uiteraard niet. Wanneer dit alles losbarst, blijkt dat er al lang een geruchten-

stroom loopt. Was u op de hoogte van die klachten, hetzij klachten die intern tussen de ambtenaren zijn ontstaan, hetzij klachten van particulieren?

Hebt u iets gedaan op het ogenblik dat u gebeurlijk klachten hebt gehoord? Als u die klachten niet hebt gehoord, hoe komt het dan dat u die niet hebt gehoord terwijl ze al een tijd bestaan? Er moet toch een zekere controle zijn?

Wat zult u in de toekomst doen en wat zult u in de andere provincies doen? Wat mogen we van u verwachten? Ik weet dat u het nodige hebt gedaan om de diensten te laten functioneren. Dat is natuurlijk niet definitief. Wat denkt u te doen opdat dergelijke feiten zich niet meer zouden voordoen omdat ze vooral de publieke opinie bijzonder beroeren?

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, ik heb mijn vraag ingediend op 8 maart, maar ze wordt pas nu geagendeerd. We moeten opletten dat we niet achter de feiten aanhollen. Ik had mijn vraag gericht aan minister Bourgeois van Bestuurszaken, omdat ik het dossier wil opentrekken. Het is een totaal verkeerd signaal om te laten uitschijnen dat er alleen problemen zouden zijn en vragen kunnen worden gesteld over interne controle en dergelijke bij AROHM West-Vlaanderen. Het onderzoek is uitgebreid naar AMINAL en dus al verder uitgedeind. We moeten het hebben over het functioneren van de interne controle en de interne audit binnen de administratie. Dat was mijn vraag aan minister Bourgeois.

Het was de bedoeling van het Beter Bestuurlijk Beleid (BBB) om ook de interne controle in de diensten te verbeteren. Naast de IVA's en EVA's, die zelf zouden instaan voor de interne controle, zou er ook een externe auditcel onder de diensten van de minister-president moeten worden ondergebracht. We kunnen alleen maar vaststellen dat dat niet heeft gewerkt en dat er op het terrein problemen zijn. Ik ga akkoord met de voorgaande spreker dat we met een serieus probleem zitten ten aanzien van de publieke opinie die alweer het idee krijgt dat alles te regelen valt, als je maar de juiste man op de juiste plaats kent.

Zelf hebben we onze deontologische code van het Vlaams Parlement. We moeten moeite doen om telkens opnieuw uit te leggen dat we niet aan beïnvloe-

ding kunnen doen, want sommige burgers geloven toch nog dat het wel zou lukken. Dan komt zo iets aan het licht en het wordt breed uitgesmeerd in de pers. Dat is alweer een deuk in het imago van de Vlaamse overheid en de integriteit van de ambtenaren. Het is opmerkelijk dat de Vlaamse ambtenaren een deontologische code hebben wat betreft klantvriendelijkheid, maar niet omtrent integriteit. Dat kan niet, daar moet werk van worden gemaakt. Minister Bourgeois heeft nog altijd geen opdrachtgever integriteit. Hij heeft al wel een aantal procedures opgestart om die ambtenaar aan te werven, maar dat is nog altijd niet gelukt. Ook dat kan niet. In Nederland werkt dat systeem zeer goed. Daar bestaat een integriteitsbureau dat boven iedereen staat en ambtenaren opleiding geeft, zeker degenen die op gevoelige diensten zitten. De ambtenaren van de diensten van AROHM zouden daarvoor in aanmerking kunnen komen en zouden bijvoorbeeld integriteitstrainingen kunnen volgen.

Mijnheer de minister, u hebt samen met minister Peeters – blijkbaar zijn er ook bij AMINAL wat problemen – een rotatiesysteem aangekondigd. Ambtenaren die op gevoelige plaatsen zitten, zouden kunnen roteren naar andere provincies of diensten. Dat zou ook een van de mogelijkheden zijn.

Het gaat blijkbaar om een structureel probleem. Zeker in de interne controle loopt er iets structureel fout. Daarom had ik de vraag gesteld aan de minister van Bestuurszaken. Hoe is de vermeende corruptie in West-Vlaanderen aan het licht gekomen? Gebeurde dat door de interne audit, door de hiërarchische overste of zijn er externe klachten geweest? Werken de interne controlemechanismen voldoende om in de toekomst dergelijke corruptieschandalen te voorkomen? Heeft de dienst Interne Audit de werking van desbetreffende controlemechanismen in het verleden reeds aan een evaluatie onderworpen, wat de bedoeling was van het Beter Bestuurlijk Beleid?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, ik zal proberen om zo technisch en volledig mogelijk te antwoorden en ik zal mijn eigen bedenkingen aan dat antwoord toevoegen.

Vooreerst wens ik op te merken dat de vermeende corruptie, die heden het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek, niet enkel betrekking heeft

op een aantal ambtenaren van de cel Ruimtelijke Ordening van de afdeling ROHM West-Vlaanderen, maar ook ambtenaren betreft verbonden aan de afdeling Land van AMINAL. Gelet op het feit dat de vragen vooral gericht zijn op de problemen in de cel Ruimtelijke Ordening van de afdeling ROHM West-Vlaanderen, zal ik me daartoe beperken.

Mevrouw Schauvliege, met betrekking tot uw vragen aan minister Bourgeois heb ik aan hem een antwoord gevraagd. Ook heb ik een reactie gekregen van minister-president Leterme. De vragen zullen dus zo volledig mogelijk worden beantwoord.

Het BBB-proces dat heel veel aandacht wil besteden aan de interne controle, treedt, zeker wat Ruimtelijke Ordening betreft, pas in werking op 1 juni 2006. Wat we vandaag meemaken, zal vanzelfsprekend de manier van aanpakken van deze problematiek beïnvloeden. Ik citeer straks minister Bourgeois terzake.

Mijnheer De Reuse, mij waren geen klachten van particulieren ten gevolge van een weigering van bouwvergunning bekend. Het spreekt voor zich dat er, nu de zaak is losgebarsten, na de aanhouding van de betrokken ambtenaren, er ook op het kabinet een aantal klachten van particulieren zijn binnengekomen per e-mail. We hebben ze systematisch overgemaakt aan de leidinggevende ambtenaar van mijn administratie met het verzoek om ze grondig te onderzoeken en desgevallend per kerende over te maken aan het parket voor verder onderzoek. Voor de aanhouding van de betrokken ambtenaren hebben we geen klachten ontvangen, erna wel.

Mijnheer De Reuse, mevrouw Schauvliege, duidelijkheidshalve wens ik eerst en vooral te stellen dat noch ikzelf, noch mijn administratie op de hoogte waren van het feit dat het gerechtelijk onderzoek reeds maanden geleden werd gestart. De grootste discretie werd aan de dag gelegd. We waren er niet van op de hoogte dat het gerecht in West-Vlaanderen een onderzoek bezig was naar AROHM. Dat is trouwens de normale gang van zaken.

Ik werd op dinsdagmiddag 7 maart 2006 om 12.44 uur via mail voor het eerst op de hoogte gebracht door de heer Desmyter, secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur. In de betreffende mail meldt de secretaris-generaal mij, ik citeer: 'De federale politie (centrale dienst bestrijding corruptie) meldt mij dat er vandaag, in opdracht van onderzoeksrechter Vandewalle, huiszoeken

verricht werden in de kantoren en de woningen van verschillende ambtenaren van de afdeling Land in Brugge en de afdeling ROHM in Brugge. Het voorwerp van het onderzoek werd mij niet bekendgemaakt.'

Nadien bleek dat diezelfde dag de federale politie zich om 7.45 uur met twee ploegen had aangeboden bij de afdeling ROHM West-Vlaanderen om een onderzoek uit te voeren in de kantoren van zes personeelsleden van de cel ruimtelijke ordening. Volgens het afdelingshoofd van de afdeling ROHM West-Vlaanderen, de heer Staf De Witte, deed de eerste ploeg een huiszoeking in de burelen van de betrokken ambtenaren, waarna betreffende burelen werden verzegeld, en maakte de tweede ploeg onder meer een kopie van de harde schijf van een aantal pc's. Kort voor 16.00 uur heeft de verantwoordelijke van de teams samen met het afdelingshoofd van ROHM West-Vlaanderen, een verklaring over het onderzoek opgesteld die door de heer De Witte ter kennisname werd ondertekend. Tevens werden er door de heer De Witte documenten ondertekend met betrekking tot de meegenomen stukken en dossiers. De federale politie verliet omstreeks 16.30 uur de afdeling ROHM West-Vlaanderen. Zes ambtenaren van de cel Ruimtelijke Ordening werden op 7 maart 2006 ondervraagd, waarvan er twee onmiddellijk na het verhoor konden gaan. Kortom, vier ambtenaren bleven aangehouden.

Woensdagmorgen 8 maart 2006 heb ik de directeur-generaal van mijn administratie, de heer Guy Braeckman, twee keer bij mij ontboden. Op basis van deze gesprekken en na intern overleg, heb ik hem diezelfde dag schriftelijk het volgende opgedragen.

Ik droeg hem ten eerste op om in een rapport de feiten die zijn gebeurd bij ROHM West-Vlaanderen, in samenspraak met het betrokken afdelingshoofd, vast te leggen.

Ten tweede droeg ik hem op om op heel korte termijn, samen met het afdelingshoofd, een rapport op te maken over de verschillende dossiers waarop het gerechtelijk onderzoek betrekking heeft voor zover er dienaangaande informatie beschikbaar is. Er werd hem tevens gevraagd om onmiddellijk na te gaan of er zich objectief vaststelbare tuchtfeiten hebben voorgedaan die reeds onmiddellijk nopen tot een tuchtrechtelijk ingrijpen en om indien dat het geval is, mij hiervan onmiddellijk op de hoogte te stellen.

Ten derde, vroeg ik op om de nodige maatregelen te nemen om de continuïteit van de openbare dienst en de dienstverlening aan de burgers in deze provincie te waarborgen. Er werd tevens gesteld dat indien er hierover een bijkomende beslissing door mij zou dienen te worden genomen, ik de dag nadien, op woensdag 9 maart, een concreet voorstel wenste te ontvangen.

Ten vierde droeg ik hem op om mij mee te delen welke maatregelen er momenteel van kracht zijn inzake kwaliteitsbewaking en meer in het bijzonder inzake de onafhankelijkheid van de dossierbehandeling bij de respectieve buitendiensten. Dienaangaande werd tevens gevraagd of er bijkomende initiatieven dienden te worden genomen en zo ja, om mij hierover in het begin van de week nadien een concreet plan van aanpak voor te leggen.

Diezelfde dag, woensdag 8 maart, werd om 10.00 uur door het afdelingshoofd, de heer Staf De Witte, een personeelsvergadering georganiseerd op de afdeling ROHM West-Vlaanderen waarop onder meer alle personeelsleden van de cel Ruimtelijke Ordening waren uitgenodigd. Op het betreffende overleg werd een kort feitenrelaas geschetst en werden de nodige afspraken gemaakt teneinde de continuïteit van de werking van de cel te garanderen en werd er nogmaals duiding gegeven inzake de te hanteren deontologische code.

Wat de continuïteit van de werking van de cel ruimtelijke ordening betreft, werd op woensdag 8 maart 2006 mevrouw Veerle Lenoir bij besluit van de directeur-generaal aangeduid als plaatsvervangend gemachtigd ambtenaar. Vanaf dat ogenblik werden alle stukken voor de gemachtigde ambtenaar in toepassing van de decreet- en regelgeving en alle adviezen bij de milieuvergunningaanvragen door mevrouw Veerle Lenoir ondertekend.

Tevens werd afgesproken dat de dringende adviezen inzake de Vlareem-vergunningen door het afdelingshoofd van ROHM West-Vlaanderen zullen worden verstrekt en dat alle dringende dossiers in het kader van artikel 127, namelijk de stedenbouwkundige aanvragen van openbare besturen, na voorbereiding en behandeling via estafettepost ter beslissing moeten worden overgemaakt aan het afdelingshoofd van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen in Brussel en aan de directeur-generaal, in casu de heren Luc Goedertier en Guy Braeckman, die beide tevens gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar zijn. Er

werd ook afgesproken dat het takenpakket van de aangehouden medewerkers, in overleg met het afdelingshoofd, worden verdeeld over de verschillende andere medewerkers van de afdeling.

Op donderdag 9 maart 2006 heb ik ingevolge mijn nota een feitenrelaas ontvangen van de directeur-generaal met betrekking tot dinsdag 7 en woensdag 8 maart, opgesteld door het afdelingshoofd van de afdeling ROHM West-Vlaanderen. Tevens heb ik op donderdag 9 maart, eveneens in opvolging van mijn nota van 8 maart, een nota van de leidinggevende ambtenaar ontvangen over het garanderen van de continuïteit van de dienstverlening. Ik kreeg daarover vandaag nog brieven van onder meer de architectenvereniging, die haar bezorgdheid uit.

Abstractie makend van de reeds vermelde taakverdeling met het oog op het bewerkstelligen van de continuïteit van de dienst, wordt in betreffende nota door de directeur-generaal gesteld: 'Op dit ogenblik dringt zich, op basis van de thans gekende gegevens, geen bijkomende beslissing van de minister op. (...) De situatie wordt continue opgevolgd en mochten zich nieuwe ontwikkelingen voordoen die een ingrijpen noodzaken dan zal dit onmiddellijk meegedeeld worden.'

Ik heb op die woensdag en donderdag ook contact gehad met de secretaris-generaal. Ik heb hem gevraagd of het niet verstandig zou zijn dat minister Peeters, bevoegd voor AMINAL, en ikzelf gezamenlijk een raadsman zouden aanduiden om deze zaak namens het Vlaamse Gewest op te volgen.

Op donderdag 9 maart 2006 werd, via het afdelingshoofd van de afdeling Juridische Dienstverlening, mevrouw Anne Van Renterghem, een afschrift bekomen van de ontwerp-klacht met burgerlijke partijstelling, die op vraag van minister Peeters en mezelf werd opgesteld door meester Staelens.

Op de ochtendvergaderingen van woensdag 8 maart werd immers ook afgesproken dat aan de afdeling Juridische Dienstverlening van het departement zou worden gevraagd om na te gaan of het zinvol was om ons in deze zaak namens het Vlaamse Gewest burgerlijke partij tegen onbekenden te stellen. Dat bleek inderdaad zo te zijn, wat resulteerde in de aanstelling van meester Staelens, omwille van het feit dat het Vlaamse Gewest er uiteraard moreel belang bij heeft dat de behandeling van milieuaanvragen en stedenbouwkundige aanvragen correct verloopt. Een

niet-correcte afhandeling genereert immers veelal aanspraken van derden en bijgevolg mogelijke financiële schade in hoofde van het Vlaamse Gewest.

Een burgerlijke partij wordt bovendien opgeroepen op het ogenblik van het rechtsgeding. Zodra er een maand verstreken is na de burgerlijke partijstelling, kan er krachtens artikel 61 van het Wetboek van Strafvordering een verzoek bij de onderzoeksrechter worden neergelegd om inzage te vragen in het dossier. Het is vanzelfsprekend de onderzoeksrechter die daarover beslist, met beroepsmogelijkheid van de KI (Kamer van Inbeschuldigingstelling).

Bovendien biedt het aanstellen van een raadsman in deze, de mogelijkheid om bij de onderzoeksrechter de vrijgave van bepaalde dossiers te bepleiten. Dit geschiedde intussen met betrekking tot de dossiers die dreigden te vervallen. De kantoren van de ambtenaren waren onderzocht, afgesloten en verzegeld, maar in die kantoren bevonden er zich natuurlijk nog dossiers die gebonden waren aan termijnen. Vandaar dat we via meester Staelens aan de onderzoeksrechter hebben gevraagd om de dossiers te krijgen zodat ze kunnen worden afgehandeld. We hebben voorgesteld dat de plaatsvervangende gemachtigde ambtenaar, mevrouw Veerle Lenoir, in aanwezigheid van de politionele diensten, in de desbetreffende kantoren zou aanduiden welke dossiers ze wenste te bekomen, hetzij in originele versie, hetzij in kopie.

Op maandag 13 maart werd mij, eveneens in navolging van mijn nota van 8 maart, een overzicht bezorgd van de dossiers waarvan de afdeling ROHM West-Vlaanderen weet dat ze voor verder onderzoek werden meegenomen. Gestipuleerd wordt natuurlijk dat deze lijst zeer fragmentarisch is en dat er op dit ogenblik nog geen duidelijkheid is over de volledige lijst.

Tevens wordt in de betreffende nota een overzicht verstrekt van de huidige maatregelen inzake kwaliteitsbewaking in de verschillende ROHM-afdelingen. De betreffende nota maakt melding van mogelijke acties, in casu ofwel het aanvragen van een onafhankelijke interne audit die een vervolgtraject in functie van implementatie vergt, ofwel het opstarten van een intern verbeterproject waarbij in functie van de resultaatsgerichtheid externe ondersteuning aangewezen wordt geacht. Dienaangaande heb ik inmiddels schriftelijk aan de leidinggevende ambtenaar van mijn administratie gemeld dat ik van mening ben dat er eerst een grondig onderzoek moet gebeuren

door de Interne Audit, teneinde vervolgens met kennis van zaken een verbetertraject uit te stippelen en te implementeren.

Aan de directeur-generaal werd gevraagd om mij per kerende een ontwerpbrief voor te leggen gericht aan het hoofd van de dienst Interne Audit met het verzoek om een grondig en nieuw onderzoek te wijden aan de werking van AROHM West-Vlaanderen. U weet ongetwijfeld dat ik daarnaar in 2002 al een onderzoek heb laten uitvoeren.

Noteert u voor de duidelijkheid dat minister Peeters dienaangaande eenzelfde standpunt heeft ingenomen en ook aan de dienst Interne Audit van de Vlaamse administratie heeft gevraagd om een audit door te voeren op het proces adviesverlening inzake de toekenning van stedenbouwkundige vergunningen door de leefmilieuadministratie.

In de betreffende nota van 13 maart 2006 wordt door de directeur-generaal tevens expliciet gesteld dat er op basis van de thans gekende gegevens nog geen tuchtfacten zijn vastgesteld.

De directeur-generaal heeft op 14 maart 2006 bijkomende maatregelen doorgevoerd. Zo werden, in samenspraak met mij, de twee verhoorde dossierbehandelaars, die ondertussen vrij zijn, bij wijze van preventieve maatregel, overgeplaatst van de afdeling ROHM West-Vlaanderen naar de afdeling ROHM Oost-Vlaanderen. Ze worden op generlei wijze nog betrokken bij de behandeling van dossiers die betrekking hebben op het grondgebied van de provincie West-Vlaanderen. Dit geldt tevens met betrekking tot een ambtenaar die niet meer is aangehouden, maar nog wel in verdenking is gesteld. Tevens werden er op 14 maart 2006 een reeks supplementaire maatregelen genomen met het oog op het garanderen van de continuïteit van de dienstverlening.

Op 15 maart 2006 meldde eerste substituut-procureur des konings, de heer Billiouw, dat er een gerechtelijk onderzoek wegens passieve corruptie is gevorderd lastens zes ambtenaren van de afdeling ROHM West-Vlaanderen en dat alle betrokkenen voor deze feiten door de onderzoeksrechter in verdenking werden gesteld. Vier van de zes ambtenaren werden door de onderzoeksrechter onder aanhoudingsmandaat geplaatst. Voor één ambtenaar werd het mandaat door de beslissing van de raadkamer van vrijdag 10 maart opgeheven. Dit doet vanzelfsprekend geen afbreuk aan het feit dat het gerechtelijk onderzoek

naar de betrokkene nog steeds wordt voortgezet. Hetzelfde geldt overigens voor de twee ambtenaren tegen wie er geen aanhoudingsmandaat werd afgeleverd.

Voor het overige wil ik niet vooruitlopen op de resultaten van het gerechtelijk onderzoek dat gericht is tegen deze zes ambtenaren. We leven in een rechtsstaat waar iedereen onschuldig is tot het tegendeel is bewezen. Indien zou blijken dat de feiten kloppen en bewezen kunnen worden, dan zal ik de gepaste maatregelen treffen. Dat heb ik ook aan de media verklaard.

Tot nu toe hebben we alle nodige maatregelen genomen. Daarbij stonden we permanent in contact met de secretaris-generaal, de directeur-generaal en het afdelingshoofd. We willen er vooral voor zorgen dat de continuïteit van de dienstverlening in West-Vlaanderen kan worden gewaarborgd.

Ik heb onlangs aan de directeur-generaal gemeld dat ik opteer voor het doorvoeren van een onafhankelijke interne audit, die in eerste instantie betrekking moet hebben op de werking van de afdeling ROHM West-Vlaanderen. Indien in deze audit nieuwe beleidsconclusies zouden worden geformuleerd over de specifieke wijze van dossierbehandeling, is het uiteraard evident dat de conclusies veralgemeend zullen worden geïmplementeerd in alle geledingen van AROHM.

De vraag of de interne controlemechanismen voldoende werken om in de toekomst dergelijke corruptieschandalen te voorkomen, valt onder de bevoegdheid van minister Bourgeois. Minister Bourgeois heeft me een antwoord bezorgd. Daarin staat ondermeer: 'Het kaderdecreet BBB stelt in artikel 33 dat elke entiteit zelf verantwoordelijk is voor de interne controle van de bedrijfsprocessen en activiteiten. Grotere verzelfstandiging van de entiteiten gaat immers gepaard met een grotere responsabilisering van het management. De interne controle wordt in het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid breed gedefinieerd, dat wil zeggen niet alleen het bewaken van de betrouwbaarheid van de financiële processen en de financiële rapportering, maar ook het waken over de effectieve en efficiënte werking van de diensten.'

Minister Bourgeois somt vervolgens een hele reeks maatregelen op: 'Elk agentschap moet tegen 31 december 2007 over een uitgeschreven en gedocumenteerd systeem van interne controle beschikken,

opvraagbaar door de functioneel bevoegde minister en de ministers bevoegd voor Financiën & Begroting en Bestuurszaken, dat minstens de elementen zoals bepaald in artikel 33 van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid behelst, met name: het effectief en efficiënt beheer van risico's, de betrouwbaarheid van de financiële en de beheersrapportering, de naleving van de regelgeving en de procedures, de effectieve en efficiënte werking van de diensten, de bescherming van de activa, de wijze waarop risico's worden ingedekt die door hun omvang een belangrijke impact hebben. Vanaf 2008 moet het proces van interne controle minstens één maal per jaar door het management op zijn actualiteit worden geëvalueerd, eventueel bijgewerkt en opnieuw gevalideerd.'

Ik zal de volledige verklaring van minister Bourgeois via het commissiesecretariaat laten overmaken aan de interpellant en de commissieleden.

Wat de specifieke controlemechanismen betreft, verwijs ik naar het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening dat reeds een aantal controlemechanismen heeft ingebouwd. Vroeger was er één gemachtigd ambtenaar. Intussen zijn er stedenbouwkundige ambtenaren op gemeentelijk, provinciaal en gewestelijk niveau, gewestelijke stedenbouwkundige inspecteurs en gewestelijk planologische ambtenaren aangesteld. De bedoeling daarvan is de machtsconcentratie te verdelen.

De gemachtigde ambtenaar in het oude stelsel wordt dus vervangen door stedenbouwkundige ambtenaren op de drie niveaus. Verder is de taak van de gemachtigde ambtenaar inzake beteugeling van bouw misdrijven overgenomen door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. Wat het planningsinstrumentarium betreft, zijn intussen de planologische ambtenaren bevoegd. Kortom, de voorheen bestaande rechter-en-partijsituaties werden maximaal uitgesplitst.

Wat ROHM West-Vlaanderen betreft, wordt bij de dossierbehandeling gebruik gemaakt van een elektronisch dossierbehandelingsstelsel, BREDERO genaamd. In dit stelsel worden alle gegevens en teksten over de aanvraag en de behandeling ingebracht, en/of elektronisch al dan niet automatisch opgemaakt.

Het systeem is zo opgebouwd dat wie in het proces een handeling uitvoert enkel en alleen die gegevens of teksten kan aanmaken waarvoor een zogenaamde

sleutel is toegekend. Zo kan een dossiervoorbereider geen acties ondernemen waarvoor de dossierbehandelaar een sleutel heeft. Op zijn beurt kan een dossierbehandelaar geen acties ondernemen waarvoor enkel de gemachtigd ambtenaar vanuit zijn speciale bevoegdheid een sleutel heeft. Zo kunnen er dus geen gegevens of teksten door derden worden gewijzigd. Bovendien worden de elektronisch opgemaakte documenten afgeprint en door de gemachtigd ambtenaar op papier ondertekend. Het is dan ook niet mogelijk dat een dossiervoorbereider een advies wijzigt en verstuurt.

Tot slot wordt er automatisch een logboek aangeemaakt waarin alle handelingen binnen BREDERO worden opgeslagen met de naam van de persoon die de handeling uitvoerde en met vermelding van datum en tijdstip. Tevens is er een tijdsregistratie van toepassing en is er een generieke procedure voor dienststreizen. Met andere woorden, er zijn heel wat algemene en specifieke interne controlemechanismen van toepassing.

Uit het verdere onderzoek en de gevraagde audit zal moeten blijken in welke mate en op welke wijze de vigerende procedures en controlemechanismen ontoereikend zijn geweest.

De vraag over de dienst Interne Audit betreft de bevoegdheid van minister-president Letermé. Op 19 maart 2006 ontving ik een antwoord van het kabinet van de minister-president op deze vraag. Het is een uitgebreid antwoord van vijf bladzijden en een aantal bijlagen. Ik stel dan ook voor dit antwoord via het commissiesecretariaat aan de leden over te maken. Ik zal er wel een aantal zaken uit lichten.

In 2002 heb ik, net toen de dienst Interne Audit was opgericht, een eerste opdracht gegeven om de processen binnen de provinciale afdelingen te screenen. Dit heeft geleid tot een detailrapport en een syntheserapport met als datum 31 juli 2002. Deze audit werd gehouden in de buitendienst West-Vlaanderen. Er is ook een interne audit uitgevoerd, vooral naar de processen, bij de buitendienst van Oost-Vlaanderen. De aanbevelingen die voortvloeiden uit de audit bij de afdeling ROHM West-Vlaanderen en de afdeling ROHM Oost-Vlaanderen, werden toegelicht en uitgebreid geïmplementeerd bij alle provinciale afdelingen van de administratie ROHM in Vlaanderen. Op 6 oktober 2004 is daar een voortgangscontroleaudit op uitgevoerd. Ook in het verleden hebben wij dus maximaal onze verantwoordelijkheid genomen,

maar het systeem is natuurlijk niet onfeilbaar. Ik zal alle bijlagen – aangezien de auditrapporten toch in zekere mate betrouwbaar zijn – ter inzage leggen bij het commissiesecretariaat.

Zowel in het verleden als nu hebben we geprobeerd om alle maatregelen te nemen om de continuïteit, de kwaliteitsbewaking en de integriteit van onze ambtenaren te verzekeren. Blijkbaar hebben we in een aantal gevallen gefaald.

We hebben aan de directeur-generaal ook de opdracht gegeven om bewarende initiatieven te nemen binnen alle provinciale afdelingen, dus ook in Hasselt, Antwerpen, Gent en Leuven. Door de bevoegde afdelingshoofden werden enquêtes uitgevoerd om na te gaan of er ergens sporen zijn die tot acties van mij zouden moeten leiden.

We hebben de opdracht gegeven om een nieuwe interne audit uit te voeren. Er werd een audit uitgevoerd in 2002 en 2003 en in 2004 werd een voortgangsrapport opgesteld. Het spreekt voor zich dat het strafrechtelijk onderzoek – vandaar het belang van onze burgerlijke partijstelling – moet uitwijzen wat juist gebeurd is en hoe het verlopen is.

Ik beschik al over de eerste indicaties. Daaruit blijkt dat de procesvoering betreffende het advies van de afdeling Land van AMINAL aan AROHM zo snel mogelijk moet worden bijgestuurd.

De voorzitter: De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw bijzonder correct antwoord. U onderkent de problemen. Men kan allerlei processen opstellen en toezicht uitoefenen, maar het menselijke brein kan daar soms aan ontsnappen. Dat is hier gebeurd.

Ik wil toch een opmerking maken over de ambtenaren. We gaan voort op wat we horen, en niet overal waar er rook is, is er ook vuur, maar als de procureur zegt dat de praktijken al een tijd aan de gang zijn, lijkt het me bizar dat u niet in kennis werd gesteld van de feiten door mensen van de administratie zelf.

Als de feiten aan de oppervlakte komen, ontvangt u faxen, maar binnenskamers moet al eerder meer geweten zijn. Ik denk dat u bijzondere aandacht moet schenken aan de verantwoordelijkheid van ambtenaren, die, ook als het om vrienden gaat, cor-

rect moeten blijven en bepaalde zaken niet mogen toedekken.

Als uit het onderzoek blijkt dat het al lang aansleept en er al lang geruchten zijn, moet de vraag worden gesteld wat de verantwoordelijkheid is van een aantal ambtenaren die al vroeger dan u op de hoogte waren en dat niet hebben gemeld. Ook als men passief is, kan men schuldig zijn. Mijnheer de minister, ik neem aan dat u daar vandaag geen antwoord op kunt geven.

Het is nuttig dat u een raadsman hebt aangesteld om de zaak van dichterbij te volgen. In de loop van het onderzoek kunt u dan met kennis van zaken, eventueel, bepaalde maatregelen treffen die anders niet mogelijk zouden zijn.

Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat u zult proberen om in de toekomst de feilen die in het systeem zijn geslopen, weg te werken. Daar kan ik alleen positief op reageren. Ik wil wel vragen dat in de loop van de procedure rekening wordt gehouden met mijn opmerking.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, zoals u zelf zegt, zijn de problemen niet nieuw. Al in 2002 werd een interne audit bevolen. Men heeft rekening gehouden met de conclusies, maar blijkbaar was dat niet voldoende. We moeten het onderzoek afwachten, maar de vraag rijst of de interne audit wel goed functioneert.

Ook inzake Beter Bestuurlijk Beleid moeten we er conclusies uit durven trekken. Ik blijf erbij dat de opdrachthouder integriteitszorg al lang aan het werk zou moeten zijn. Hopelijk lukt dat in april. In Nederland heeft men goede resultaten met een externe dienst integriteitszorg, die ook trainingen geeft voor ambtenaren op delicate functies.

Ik verwijs ook nog eens naar de deontologische code van de ambtenaren, die het enkel heeft over klantvriendelijkheid en loyaliteit, maar over integriteit is niets opgenomen. Ik wil vragen om daar toch werk van te maken.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer De Reuse, het kan niet ontkend worden dat het vreemd is dat niet op een of andere manier informatie doorsijpelde. Ik vraag wel begrip voor nogal wat jonge ambtenaren, die geconfronteerd werden met de twee topambtenaren – de gemachtigde ambtenaar en de stedenbouwkundige ambtenaar – en waarschijnlijk in een bijzonder hachelijke situatie moesten functioneren.

We verlenen op dit ogenblik alle mogelijke bijstand aan deze mensen om te kunnen blijven functioneren. Vandaag is de directeur-generaal de hele dag in West-Vlaanderen. Er werd ook afgesproken dat het afdelingshoofd Stedenbouwkundige Vergunningen een dag per week in West-Vlaanderen zal zijn. We proberen dus alles te doen om de zaak opnieuw op de rails te krijgen.

Mevrouw Schauvliege, u weet dat we vorig jaar met de Vlaamse administratie een volledig studieweekend met de topambtenaren hebben gewijd aan de problematiek van integriteit, met de bedoeling hen daarop te trainen. De Vlaamse Regering is toen ter plaatse geweest. Een aantal voormalige ministers werd betrokken bij de training, om mee te spelen in een rollenspel, waardoor de deelnemers in verschillende situaties terecht kwamen en kennis werd doorgegeven. Er is één ding duidelijk: er is in Vlaanderen nog wat werk te doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de veiligheidscoördinatie bij nieuwbouw en renovatie

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag is geïnspireerd door de Vlaamse Beroepsvereniging van Veiligheidscoördinatoren, die u rechtstreeks benaderd heeft over deze problematiek. Ze was verrast toen ze het vernieuwde bouwaanvraagformulier had gezien omdat daar expliciet in wordt verwezen naar de energieprestatieregelgeving die vanaf 2006 van toepassing is op nogal wat categorieën van nieuwbouwprojecten. Terecht wordt door de overheid de aandacht van de

toekomstige bouwers op die wettelijke verplichting gevestigd. De veiligheidscoördinatoren vinden het goed dat dat op het bouwaanvraagformulier wordt vermeld.

Wat hen in negatieve zin verraste, was dat er met geen enkel woord wordt gerept over de verplichting tot het aanstellen van veiligheidscoördinatoren. Er zijn nogal wat problemen. De regelgeving is federaal. De mensen van de beroepsvereniging weten dat sinds het KB betreffende de tijdelijke en mobiele bouwplaatsen er heel wat misverstanden zijn gerezen over de aanstelling van de veiligheidscoördinatoren. Heel wat nieuwbouwwoningen zijn opgetrokken zonder dat een beroep is gedaan op die veiligheidscoördinatoren. Dat is vooral het geval bij kleine werven van minder dan 500 vierkante meter. Nochtans voorziet de wetgeving erin dat bij elk ontwerp een coördinator moet worden aangesteld door de architecten.

De architecten bevestigen ons ook dat de informatie die toen door toenmalig minister van Werk, mevrouw Freya Van den Bossche, werd doorgegeven, te optimistisch is overgekomen, waardoor heel wat mensen in de veronderstelling waren dat de verplichte aanstelling van de veiligheidscoördinatoren geschrappt was. Ze merken terecht op dat een aanpassing van het bouwaanvraagformulier in dezelfde zin zoals gebeurd is met de energieprestatieregelgeving, een hele verbetering zou zijn om de aandacht van de architect en de toekomstige bouwheer te vestigen op de verplichting van de aanstelling van een veiligheidscoördinator. Het zou nuttig zijn dat men in het begin van het project terdege rekening kan houden met die verplichtingen.

Mijnheer de minister, we hebben wel te maken met federale wetgeving, maar informatie geven is een verantwoordelijkheid voor elke administratie en ook Vlaanderen is daar bevoegd voor. Zou het niet nuttig zijn dat in het bouwaanvraagformulier ook wordt verwezen, naast de energieprestatieregelgeving, naar de verplichting tot het aanstellen van een veiligheidscoördinator? Bestaat de mogelijkheid om een wijziging van het formulier door te voeren?

Bij de energieprestatieregelgeving wordt voor het promoten van het energieadvies voorzien in een gedeeltelijke fiscale aftrek voor de kosten van een attestatie. Kan naar analogie hiermee worden overwogen om de veiligheidscoördinatie ten dele fiscaal aftrekbaar te maken?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, deze aangelegenheid wordt geregeld in het koninklijk besluit van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen. Een gecoördineerde versie van betreffend KB is consulteerbaar op de website www.juridat.be.

Het besluit bevat regelgeving inzake de coördinatie van het ontwerp en de coördinatie van de projectrealisatie. Tevens worden de coördinatie-instrumenten in het besluit bepaald, meer specifiek het veiligheids- en gezondheidsplan, het coördinatieboek, het post-interventiedossier en de coördinatiestructuur. Het besluit voorziet bovendien in een gediversifieerde regelgeving al naargelang de op te richten gebouwen een oppervlakte hebben kleiner of groter dan 500 vierkante meter. Kortom, het betreft een complex besluit dat verplichtingen oplegt die geenszins in een paar regels kunnen worden samengevat.

Het spreekt voor zich dat we de burgers maximaal moeten informeren. De vraag is echter of het zinvol is om met een paar algemene zinnen op een stedenbouwkundig aanvraagformulier te verwijzen naar de spelregels die moeten worden nageleefd, gelet op de vrij complexe regelgeving. Ik moet u dus teleurstellen: ik ben geen voorstander van het aanpassen van het aanvraagformulier. Noch in Wallonië noch in Brussel maakt het aanvraagformulier melding van de betreffende federale reglementering. Bovendien zijn er nog tal van andere reglementeringen waarnaar niet wordt verwezen op het aanvraagformulier. Ik denk aan aanvragen die een milieuvergunning vereisen of die rekening moeten houden met de geldende regelgeving inzake de aansluitingen op nutsleidingen. Er zijn nogal wat zaken te bedenken die op een aanvraagformulier zouden kunnen staan.

U vraag was toch nuttig en heeft ons tot enige actie aangespoord. Ik heb namelijk aan mijn administratie gevraagd om op onze website, www.ruimtelijkeorde-ning.be, een specifieke link te plaatsen naar het KB van 25 januari 2001 zodat het optimaal consulteerbaar is. Daarnaast ontstond bij mij spontaan de idee om, wanneer de gemeentebesturen stedenbouwkundige aanvraagformulieren komen afhalen, ze automatisch de beschikbare folders over het KB mee te geven. Zo maken we de visu een verband tussen beiden.

Uw voorstel tot het fiscaal aftrekbaar maken van de kosten voor de veiligheidscoördinatie heb ik laten onderzoeken door mijn raadgever, de heer Erwin Aerts. Ik heb hem gevraagd of de aftrekbaarheid wel mogelijk is en hoe we het zouden moeten doen indien

we het zouden wensen. Hij deelde me het volgende mee.

Een eerste vereiste daartoe is dat ik over de nodige juridische bevoegdheid moet beschikken. Wat dat betreft, stelt er zich een eerste probleem. Indien u spreekt over een fiscale aftrek, neem ik aan dat u verwijst naar de bevoegdheid die het Vlaamse Gewest heeft op het vlak van de personenbelasting. Het is inderdaad zo dat dankzij de Lambermontakkoorden deze bevoegdheid inderdaad aanzienlijk is uitgebreid, maar de fiscale aftrek die u suggereert, kan nooit de vorm aannemen van een vermindering van de belastbare grondslag waarop de personenbelasting wordt berekend. Het Vlaamse Gewest kan immers enkel een korting of vermindering toestaan op het bedrag van de personenbelasting zelf maar niet op de belastbare basis, en dat is nodig om de korting die u voorstelt, in te voeren.

Wanneer het gaat om een vermindering of korting die niet aan alle belastingplichtigen wordt toegekend, wat het geval zou zijn, dan moet bovendien het criterium van onderscheid kunnen worden gelinkt aan een gewestbevoegdheid. Ook daar stelt zich een probleem aangezien de regelgeving over de veiligheidscoördinatoren een louter federale aangelegenheid is, waarover het Vlaamse Gewest geen enkele wettelijke bevoegdheid heeft.

Er stelt zich nog een derde probleem dat moeilijk te becijferen is, maar het zal niet fenomenaal groot zijn. Aan iedere fiscale maatregel is een kostprijs verbonden. Die moeten we nauwkeurig kunnen becijferen omdat elke fiscale maatregel van het Vlaamse Gewest in het kader van de Lambermontakkoorden moet worden voorgelegd aan het Rekenhof om dat toe te laten de maatregel te toetsen aan de normen en begrenzingen van de Bijzondere Financieringswet. Daar hebben we ondertussen al wat ervaring mee: het is geen gemakkelijke klip om te nemen.

Om puur technisch-juridische redenen kunnen we deze korting niet invoeren, en ik moet u op uw honger laten. Ik onthoud uit uw vraagstelling dat we zeker op het vlak van de informatieplicht een tandje bij kunnen steken. We zullen verder onderzoeken wat we nog meer kunnen ondernemen, naast de aanpassing op onze website.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de minister, ik dank u dat u de bekommernissen van de veiligheidscoördi-

natoren ernstig neemt. Ik ben uiteraard wat teleurgesteld, met enige schroom weliswaar, want ik ben niet thuis in de wetgeving. Ik dacht dat de energieprestatieregelgeving toch ook niet de eenvoudigste was, en die wordt wel vermeld. Ik ben wel gelukkig dat de website zal worden aangepast. De vragen die we stellen, hebben niet altijd zo'n positief resultaat.

Wat betreft het fiscale hoofdstuk had ik wel verwacht dat de zaak genuanceerd was. We zullen dat moeten overmaken aan onze federale collega's die aan de bevoegde minister dezelfde bekommernissen zullen overmaken.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Ik had ook verwacht dat u zou kunnen verwijzen naar parallellen met betrekking tot de regelgeving inzake de energieprestatiereglementering. Daar bevinden we ons echter in een ander decretaal kader. Het decreet van 7 mei 2004 houdende eisen en handavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat voor gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat heeft een drietrappensysteem ingevoerd: het indienen van een EPB-voorstel, een startverklaring en een EPB-aangifte. De Vlaamse Regering was decretaal verplicht om een formulier voor het EPB-voorstel uit te werken. In het kader van het streven naar wetsmatiging heeft de Vlaamse Regering er dan ook logischerwijze voor gekozen om het energieprestatieattest te integreren in het formulier van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. Daar hebben we twee keer te maken met een Vlaamse bevoegdheid. In het kader van de RIA (reguleringsimpactanalyse) hebben we dit geïntegreerd in één dossier waarbij we de drie stappen kunnen opvolgen. Het is moeilijk om beide met elkaar te vergelijken, maar het is misschien een mooi voorbeeld om een en ander verder te regionaliseren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de bekendmaking van de adviezen van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid naar aanleiding van herstellvordering bij vastgestelde bouw misdrijven

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de stand van zaken rond de herziening van het decreet op de ruimtelijke ordening en de eventuele uitbouw van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid tot een administratief-rechterlijk college

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, sinds januari 2006 is de Hoge Raad voor het Herstelbeleid operationeel. Hij werd opgericht bij decreet in 2003 met de bedoeling meer waarborgen te geven aan de burger wat betreft de herstelmaatregelen. De Hoge Raad heeft verschillende taken. Hij moet onder meer advies geven wanneer er een vordering van een herstelmaatregel wordt ingeleid voor de rechtbank. De rechter kan zelf voor lopende dossiers het advies vragen van de raad. Bij een ambtshalve uitvoering is de Hoge Raad verplicht om een advies te verlenen.

Ondertussen is de Hoge Raad al een paar keer bijeen geweest en werden er al een aantal adviezen verleend. Die adviezen kunnen nuttige informatie opleveren. Het zou daarom goed zijn dat de adviezen openbaar en raadpleegbaar worden gemaakt.

Mijnheer de minister, kunnen de adviezen van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid openbaar worden gemaakt en worden geraadpleegd? Worden de adviezen van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid gepubliceerd?

Hoeveel adviezen werden tot op heden verleend door de Hoge Raad voor het Herstelbeleid en op welke soort vorderingen hadden ze betrekking: ambtshalve uitvoeringen of nieuwe vorderingen?

Werden er reeds adviezen uitgebracht op eigen initiatief van de Hoge Raad? Over bepaalde beleids-thema's kan de Hoge Raad immers zelf adviezen uitbrengen zonder dat dat wordt gevraagd.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in het Vlaamse regeerakkoord staat dat er zou worden onderzocht in welke mate het decreet op het handhavingsbeleid van 4 juni 2003 moet worden aangepast. De bedoeling is om meer rechtszekerheid te bieden bij de afhandeling van oude misdrijven van voor 1 mei 2000. U bent meer dan anderhalf jaar na het tot stand komen van het regeerakkoord, nog steeds de nieuwe teksten aan het voorbereiden.

Het Hof van Cassatie heeft op 13 december 2005 twee arresten gevelde over de handhaving inzake ruimtelijke ordening. Zoals u al in de commissie getuigde, spreekt het tweede arrest schijnbaar het eerste tegen. U wenste dan ook voorbehoud te maken bij de interpretatie van beide arresten. De voornoemde arresten en hun gevolgen zouden worden meegenomen in het eerder genoemde onderzoek en in de voorbereiding van de teksten in het licht van een grondige herziening van het decreet op de ruimtelijke ordening, zeker inzake het handhavingsbeleid.

Volgens de coalitiepartner CD&V dreigt de verfijning van het handhavingsbeleid te verdrinken in de grote herschrijving van het decreet. Het grote probleem blijft dat het Hof van Cassatie weliswaar zegt dat een bouw misdrijf dat zagezegd verjaard is misschien wel zijn strafwaardigheid verliest, maar strikt genomen blijft bestaan. Er kan nog steeds een burgerlijke vervolging worden ingesteld door de stedenbouwkundige inspectie en bijgevolg kan er nog steeds een burgerlijke vordering tot afbraak worden gevraagd of minstens een boete ter waarde van de meerwaarde die door de bouwovertrading werd gecreëerd. Dit zijn geen juridische achterhoedegevechten, maar is de trieste realiteit. U werd er al verschillende malen op gewezen dat de bouwinspectie oude dossiers en vonnissen van meer dan twintig jaar geleden weer opdiept en de afbraak van de gebouwen eist.

De vraag is nu of de Hoge Raad voor het Herstelbeleid niet kan worden uitgebouwd tot een administratiefrechtelijk college. U wilt blijkbaar samen met uw collega, minister Peeters, de handhavingssystemen voor Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening op elkaar afstemmen. Het is hierbij de bedoeling dat heel wat lichtere bouwovertradingen niet meer voor de klassieke rechtbank zouden komen. Minister Peeters, is alvast uitdrukkelijk voorstander van het oprichten van een Vlaamse administratieve rechtbank.

Kunt u meer toelichting geven bij de stand van zaken over de eventuele uitbreiding van de bevoegdheden

en de taken van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid in de zin van een administratiefrechtelijk college? Bent u ervan overtuigd dat dit de oplossing kan vormen voor het probleem van de burgerlijke vervolging van bouw misdrijven, waarop u de voorbije maanden reeds verscheidene malen werd gewezen? Kunt u een toelichting geven bij de stand van zaken inzake de algemene herziening van het decreet op de ruimtelijke ordening?

De heer Patrick Lachaert: Mijnheer de minister, de Hoge Raad heeft al een paar keer een advies gegeven, maar er is een probleem want artikel 153 DRO stelt dat alleen een stedenbouwkundige inspecteur de raad kan vatten. We moeten daar een mouw aan passen zodat ook de administratieve overheid, in dit geval het college van burgemeester en schepenen, die een vergunningverlenende overheid is, over die mogelijkheid beschikt.

Mijnheer Huybrechts, ik wil u een beetje terechtwijzen. De historische werkelijkheid verschilt van de schets die u maakte. In het voorontwerp van het Milieuhandhavingsdecreet was er al sprake van een administratieve behandeling. Dat blijkt trouwens uit het colloquium dat werd gehouden onder leiding van de minister en van professor Boes. De milieumisdrijven werden in twee groepen ingedeeld: de administratieve en de strafrechtelijke. Het sanctiemiddel voor de eerste groep zou een administratieve boete zijn, voor de tweede groep een vordering bij de correctionele rechtbank.

De teksten zijn nog niet beschikbaar, maar ik meen dat het de verdienste is van minister Van Mechelen om als eerste over een administratieve rechtbank te spreken. Ik ben heel blij te kunnen vaststellen dat de twee ministers naar elkaar toe zijn gegroeid, maar de waarheid heeft ook haar rechten.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, zoals ik reeds eerder aan deze commissie heb meegedeeld tijdens besprekingen over de werking van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid werd in het najaar van 2005 voorzien in de noodzakelijke personele omkadering ervan. Vervolgens werd op 16 december 2005 het huishoudelijk reglement door de Vlaamse Regering goedgekeurd, wat impliceert dat de Hoge Raad sinds 16 december 2005 van vorig jaar operationeel is.

Mevrouw Schauvliege, voor uw eerste vraag verwijst ik naar het decreet van 26 maart 2004 houdende de openbaarheid van bestuur. De adviezen van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid moeten worden beschouwd als vertrouwelijke informatie zoals bedoeld in de artikelen 13, 14 en 15 van dit decreet, daar ze uitsluitend ten behoeve van de strafvordering, dan wel in het kader van de rechtspleging in een burgerlijk rechtsgeding worden ingewonnen.

Informatie die uitdrukkelijk onder een uitzonderingsgrond valt, mag op grond van artikel 28 van het decreet houdende de openbaarheid van bestuur niet worden verspreid. Dit verklaart meteen waarom de adviezen van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid niet worden bekendgemaakt en enkel, conform artikel 16 van het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, worden medegedeeld aan de vorderende instanties.

Vermits de adviezen niet openbaar zijn, worden ze ook niet gepubliceerd. Daarentegen is het wel de bedoeling om via de website van de Hoge Raad, op geregelde tijdstippen, een algemeen overzicht te verstrekken inzake de behandelde dossiers. Deze gegevens zullen uiteraard ook in het jaarverslag van de Hoge Raad worden vermeld.

Tot op heden werden er 48 adviezen verstrekt waaronder één in het kader van een ambtshalve uitvoering van de rechterlijke uitspraak. Deze adviesvraag werd gesteld door een college van burgemeester en schepenen en werd om die reden onontvankelijk verklaard. Mijnheer Lachaert, ik wijs er heel nadrukkelijk op dat dit overeenstemt met de wens van de toenmalige decreetgever. Als we daarop wensen terug te komen en de bevoegdheden van de Hoge Raad wensen uit te breiden, dan moeten we het decreet aanpassen.

De overige 47 adviezen kaderen in de adviesbevoegdheid die wordt bepaald in artikel 149 van het decreet van 18 mei 1999. Indien we deze 47 adviezen zouden opdelen op basis van de gevorderde herstelmaatregel, dan bekomen we volgende opdeling: 31 adviezen over het gevorderde herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, 8 adviezen over het vorderen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed heeft verkregen, 7 adviezen over het vorderen van aanpassingswerken, en 1 advies over de dubbele herstelmaatregel waarin zowel aanpassingswerken als een meerwaarde worden gevorderd.

Tot op heden heeft de Hoge Raad op eigen initiatief nog geen adviezen geformuleerd. Dat is niet verwon-

derlijk. Hij is operationeel sinds midden december 2005 en zal eerstdaags een bijkomend verzoek tot mij richten.

Mijnheer Huybrechts, u weet dat ik bezig ben met een algemene herziening van de vigerende decreetgeving Ruimtelijke Ordening. De eerste teksten daarvoor zijn voorbereid in januari. Minister Peeters en ikzelf hebben daarbij een beroep gedaan op externe en juridische knowhow. Op basis van de bespreking deze week werd een volledig nieuwe tekst uitgewerkt die we eerstdaags ter bespreking zullen voorleggen. Na het paasreces zullen daarover de klassieke IKW's (interkabinettenwerkgroep) worden georganiseerd. Tussen Pasen en het zomerreces kan deze decreetswijziging dan worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

Het is nu misschien wat voorbarig en bijgevolg ook niet opportuun om veel tekst en uitleg te geven over de inhoud van de voorstellen. Ik kan wel beamen dat we onderzoeken in welke mate we bouw misdrijven kunnen depenaliseren en een volledige administratieve afhandeling kunnen laten ondergaan. Toen mijn teksten volledig klaar waren, bleek uit de bespreking van het milieuhandhavingsdecreet van minister Peeters dat hij een soortgelijke denkspoor wil bewandelen. Aangezien we toch in overleg waren over de mogelijke integratie van bouw- en milieuvergunningen in een aantal dossiers, hebben we beslist om de werkzaamheden te staken en eerst samen te gaan zitten om na te gaan in welke mate we de procedures konden stroomlijnen. Dat is intussen achter de rug. Onze teksten zijn bijgestuurd en op elkaar afgestemd. Op die manier voorkomen we dat een uiteenlopende regelgeving tot stand zou komen.

Zodra het voorontwerp van decreet door de Vlaamse Regering is aanvaard, zal het voor advies worden voorgelegd aan de SERV en aan de MiNa-Raad. We zullen meteen daarna een afschrift van dit voorontwerp van decreet bezorgen aan het Vlaams Parlement.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U zegt dat de adviezen vertrouwelijk zijn en dus niet onder de openbaarheid van bestuur vallen. Ik vind dat eigenaardig. Het zijn toch bindende adviezen. Ik dacht veeleer dat de Hoge Raad rekening moest houden met specifieke

omstandigheden. Hoe kunnen wij weten in welke zin de Hoge Raad redeneert en of de adviezen zijn opgevolgd?

Minister Dirk Van Mechelen: Het antwoord is mee opgesteld door de Hoge Raad. De Hoge Raad geeft een advies in het kader van een strafvordering of rechtspleging. Het gaat over individuele dossiers die onder de vertrouwelijke informatie vallen. De Hoge Raad zal zelf algemene overzichten opmaken over de behandeling van de dossiers zodat men op voorhand kan weten in welk geval en hoe een advies wordt verleend.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Niet alleen ikzelf maar ook vele anderen kijken uit naar het voorontwerp van decreet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de behandeling van stedenbouwkundige vergunningen in strijd met de geldende bestemmingsvoorschriften zonder het resultaat van het openbaar onderzoek van een ontwerp van nieuw ruimtelijk uitvoeringsplan af te wachten

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: In zeer uitzonderlijke gevallen kan reeds een stedenbouwkundige vergunning worden aangevraagd voor een nieuw RUP is goedgekeurd, althans wanneer het gaat over werken en handelingen van algemeen belang. Deze uitzondering is aan strikte voorwaarden gebonden. Artikel 103 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt uitdrukkelijk aan welke voorwaarden moet worden voldaan. De Vlaamse Regering bepaalt de lijst van werken en handelingen van algemeen belang.

Het nieuwe RUP dat moet worden goedgekeurd, moet van hetzelfde niveau zijn als het bestaande

RUP. Er mag ook geen strijdigheid zijn met hogere plannen. Het spreekt voor zich dat het om een zeer uitzonderlijke situatie gaat. Dat is ook de reden waarom artikel 103 zulke strikte voorschriften oplegt.

Mijnheer de minister, wat zijn werken en handelingen van algemeen belang? Heeft de Vlaamse Regering inderdaad zo'n lijst opgemaakt? Kan een stedenbouwkundige vergunning worden aangevraagd op basis van artikel 103 van het decreet van 18 mei 1999, ook als het openbaar onderzoek van een RUP nog niet is afgerond? Is de aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning geldig gebeurd als de aanvraag voor het definitief vastleggen van het RUP is ingediend en pas na het definitief goedkeuren van een RUP wordt verleden? Kan het openbaar onderzoek naar aanleiding van een ruimtelijk uitvoeringsplan en het openbaar onderzoek van een dergelijke stedenbouwkundige vergunning gelijktijdig plaatsvinden? Bent u van oordeel dat de inspraakmogelijkheden waarin een openbaar onderzoek voorziet bij het vaststellen van een ruimtelijk uitvoeringsplan voldoende gerespecteerd worden als gelijktijdig een openbaar onderzoek voor een stedenbouwkundige vergunning gebaseerd op het ontwerp ruimtelijk uitvoeringsplan loopt hoewel er ernstige bezwaarschriften zijn ingediend?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: In artikel 103, paragraaf 1 van het decreet van 18 mei 1999 staat: 'De Vlaamse Regering bepaalt de lijst van de werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang. Er mag worden afgeweken van de voorschriften van een plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan zodra de vergunningverlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van het nieuwe ruimtelijk uitvoeringsplan waarmee de werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang verenigbaar zijn, als aan de volgende voorwaarden voldaan is: het nieuwe ruimtelijk uitvoeringsplan is van hetzelfde of van een hoger niveau als de bestaande ruimtelijke uitvoeringsplannen en de Vlaamse Regering en/of de bestendige deputatie heeft geen strijdigheid vastgesteld van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan met de hogere plannen met toepassing van artikels 45 en 49. Er mag bovendien worden afgeweken van de voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan voorzover het gaat om kleine werken, handelingen

en wijzigingen van algemeen belang, die de algemene bestemming en het architectonische en landschapelijke karakter van het gebied in kwestie niet in het gedrang brengen. De Vlaamse Regering bepaalt welke werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang als klein kunnen worden beschouwd.'

De memorie van toelichting bij artikel 103 luidt als volgt: 'In artikel 103 worden meerdere wijzigingen voorgesteld. Vooreerst wordt in paragraaf 1 ook de mogelijkheid voorzien om te anticiperen op de goedkeuring van een uitvoeringsplan dat een plan van aanleg vervangt. In het oorspronkelijke artikel was immers enkel voorzien dat kon vooruitgelopen worden op de goedkeuring van een uitvoeringsplan dat een uitvoeringsplan vervangt. De anticipatie wordt verruimd tot alle plannen, niet enkel de gewestelijke. Verder wordt ervoor gezorgd dat er geen tussencategorie, tussen grote en kleine werken van algemeen belang, kan zijn. De anticipatie is enkel mogelijk indien aan twee voorwaarden voldaan is: het nieuwe ruimtelijk uitvoeringsplan is van hetzelfde of een hoger niveau als de bestaande ruimtelijke uitvoeringsplannen en de Vlaamse Regering en/of de bestendige deputatie heeft geen strijdigheid vastgesteld van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan met de hogere plannen.'

Mevrouw Schauvliege, de werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang zijn bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000, gewijzigd op 11 mei 2001 en 14 mei 2004. Ook dit besluit is vanzelfsprekend consulteerbaar op de website www.ruimtelijkeordering.be.

De vigerende decreetgeving verbiedt niet dat een stedenbouwkundige vergunning, op basis van artikel 103, al kan worden aangevraagd als het openbaar onderzoek inzake het RUP nog niet is afgerond. Wat niet verboden is, kan. Ik zie bijgevolg niet in waarom dit problemen zou opleveren. De memorie van toelichting geeft immers duidelijk aan dat het juist de bedoeling is om te kunnen anticiperen op het nieuwe uitvoeringsplan.

Mevrouw Schauvliege, de openbare onderzoeken voor het RUP en de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning kunnen tegelijkertijd worden gehouden. Ook dit wordt op geen enkele manier door het decreet verboden. In de initiële door de commissie aangenomen tekstversie van het decreet stond letterlijk: 'Het openbaar onderzoek met betrekking tot het nieuwe gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en

de andere wettelijk verplichte openbare onderzoeken die moeten plaatsgrijpen vooraleer het werk van algemeen belang vergund kan worden, lopen samen.' Het was wel degelijk expliciet de bedoeling om de procedures te laten samenlopen. Volgens het decreet van 18 mei 1999 was dat de bedoeling van de decreetgever.

Soms wordt de klacht geuit dat burgers over één project meerdere keren worden geconsulteerd: eerst over het ruimtelijk uitvoeringsplan en daarna nog eens over de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning. Het gelijktijdig laten verlopen van de openbare onderzoeken heeft als voordeel dat beide documenten ter inzage liggen en dat er onmiddellijk een grotere openheid van zaken gegeven wordt. Volledig gelijktijdig kunnen de openbare onderzoeken evenwel niet verlopen, aangezien het onderzoek inzake een RUP dubbel zo lang duurt.

Mevrouw Schauvliege, ik denk dat de inspraakmogelijkheden in het kader van een openbaar onderzoek voor een ruimtelijk uitvoeringsplan voldoende worden gerespecteerd als er gelijktijdig een openbaar onderzoek over een stedenbouwkundige vergunning loopt, maar u hebt waarschijnlijk een concreet geval voor ogen dat ik niet ken.

De burger moet uiteraard een onderscheid maken tussen de doelstelling van beide openbare onderzoeken: het openbaar onderzoek over het RUP gaat over de grote beleidslijnen, terwijl het openbaar onderzoek met betrekking tot de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag over het concrete project gaat. Persoonlijk vind ik het een meerwaarde als een ruimtelijk uitvoeringsplan wordt vergezeld van een openbaar onderzoek over de stedenbouwkundige vergunning, want daardoor weet men meestal waarom het ruimtelijk uitvoeringsplan tot stand kwam.

Ik meen te mogen stellen dat artikel 103 ten volle de inspraakmogelijkheden inzake het RUP respecteert, omdat de vergunningverlenende overheid slechts kan beslissen over de concrete vergunningsaanvraag nadat zij kennis heeft genomen van de resultaten van het openbaar onderzoek over het RUP. Men kan wel de stedenbouwkundige aanvraag indienen en de openbare onderzoeken laten gelijklopen, maar men kan nooit beslissen over de stedenbouwkundige vergunning vooraleer het openbaar onderzoek over het RUP volledig is afgerond.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, u vindt het gelijklopen dus een goede zaak, vooral omdat daardoor meer openheid zou ontstaan. Ik dacht toch dat de strikte voorwaarden in artikel 103 waren bedoeld om gelijklopende procedures enkel in uitzonderlijke gevallen mogelijk te maken, meer bepaald als het over grote werken van algemeen belang gaat. Ik denk dat we over de lijst dezelfde mening hebben.

Mijnheer de minister, als een openbaar onderzoek over een RUP loopt en er worden veel bezwaren ingediend, hopen de omwonenden dikwijls dat het RUP zal worden bijgestuurd. Als de aanvraag voor de stedenbouwkundige vergunning dan al wordt ingediend, ontstaat de indruk dat het openbaar onderzoek enkel symbolisch is en niets aan het dossier zal veranderen. Daardoor ontstaat de indruk dat de inspraak van de burger een must is, maar dat men er geen rekening mee zal houden.

Minister Dirk Van Mechelen: Is het glas halfvol of halfleeg? Ik vind dat er een meerwaarde is, maar vanzelfsprekend moet men er omzichtig mee omspringen. Men moet het gebruiken en vooral niet misbruiken.

In het kader van grote openbare projecten moeten we soms heel wat openbare onderzoeken organiseren. Het Deurganckdok heeft mee geleid tot de bijsturing van het decreet. Ik kan het dossier van de Oosterweelverbinding volgen, omdat ik het door en door ken, maar een gewone burger in Antwerpen kan niet meer volgen. Er is een plan-MER opgesteld en er gebeurde een groot openbaar onderzoek, waarna een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan werd opgesteld, dat gepaard ging met een openbaar onderzoek. Dat moet gevolgd worden door een project-MER, met een openbaar onderzoek en tot slot gebeurt een stedenbouwkundige aanvraag, met opnieuw een openbaar onderzoek. Als u het mij vraagt, is dat te veel van het goede.

Als we op bepaalde momenten de procedures voor de project-MER en de stedenbouwkundige aanvraag laten gelijklopen, is dat een evidente vereenvoudiging. Mevrouw Schauvliege, ik ben het met u eens dat het een zaak is om te gebruiken en niet om te misbruiken. Ik denk dat daarmee alles is gezegd.

De voorzitter: We hebben vorig jaar een hoorzitting gehad met de schepen van Ruimtelijke Ordening van Beveren. Hij vertelde dat ze op hetzelfde moment drie soorten openbare onderzoeken moesten organiseren.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, de voorbeelden die u geeft, vind ik logisch, maar in bepaalde gevallen heb ik wel problemen met een dergelijke procedure.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
